

Диктанти

Йду рідною Ралівкою. Тут панує золотисто-багряна красуня осінь. Буйний листопад безжально зриває з берізок останні їхні надії, що листочками летять додолу. Невесело шепочуть з вітром рідні тополі. А онде, над річкою, пишається своєю дивною вродою калина.

Йду своєю вулицею, а верба ласкаво простягає до мене золотисті руки. Батьків сад зустрічає мене ніжним листопадом. Ось і моя біла хата, де чекають мене тато й мама, мої сестрички. Усе це – моя Україна, рідна, священна земля моїх дідів і прадідів.

Тут я народилася і виросла, тут уперше побачила синь українського неба і золоті розлогі пшеничних ланів. Тут ходжу до школи, тут навчилася розуміти добро і зло. Тут вимовила найперші святі слова: мама, тато, Бог, Україна, хліб, любов, праця, віра ...

(116 слів)

У кожної людини є своя маленька батьківщина, де вона народилася, де пройшли її дитячі роки, де цвіли перші юнацькі почуття.

Для кожного з нас рідне село є най прекраснішим. Люди часто переїжджають та кожен з них повертається до рідного порога: хоча б раз у житті, хоча б у гості, хоча б на хвилинку ...

(52 слова)

Я дуже люблю прогулюватися стежками рідного села. Як затишно і привітно зустрічає кожна оселя. В Ралівці мешкають справжні господарі: клумби пишаються у різнобарв'ї свого квіту, подвір'я приваблюють охайністю, вода в криниці завжди холодна і смачна.

(35 слів)

Ралівка прекрасна в усі пори року. Люблю її весною, коли природа одягає нові зелені шати, коли зрадливе сонечко моргає до ще не розталого снігового пуху.

Який чаруючий літній лоскіт ранкового сонечка!. Воно звеселяє людські серця. Найпоширенішим місцем відпочинку влітку у моєму селі є берег Дністра – річки, яка омиває Ралівку.

За літом приходить щедро осінь, яка розкидує жовтогарячі та пристрасно – червоні листочки. В цю пору ралівчани збирають дарунки осені, а вона владно стежить за зміною кольорів.

Яка прекрасна осіння коловерть лісу, які багряні кетяги горобини! Ходить осінь в червоному намисті калини, в жовтогарячому наряді клена та тополі.

Не менш чарівним є моє село під сніговою пухнастою ковдрою, коли під урочисту тишу завивають акорди зимового вітру, а сніжинки танцюють – кружляють чарівний вальс.

(120 слів)

Найбільшою духовною красою нашого села є люди. Вони щонеділі поспішають до храму, щоб подякувати Богові за всі блага і в щирій молитві висловити свою покору.

(27 слів)

Покровителькою нашої Ралівки є Матір Божа, скульптура якої благословляє моїх односельчан на добрі справи. До неї звертаються з поклоном люди у найщасливіші хвилини свого життя і в дні скорботи.

(30 слів)

Наша школа

В 2007 році минуло 30 років Ралівській школі. Народилася вона в далекому 1977 році. Забилося дзвінко її серце шкільним дзвоником. Заповнила світлі класи допитлива дітвора.

Гордо і величаво дивиться на світ своїми вікнами – очима цей храм науки, знань і добра. До нього звернені погляди багатьох поколінь. 29 випускників пішло у світ із стін рідної школи, а це 1266 випускників. Життєві стежини їх розійшлися в різні кінці України та світу.

(76 слів)

Школа

В 1977 році на ралівській землі, в самому центрі села побудували нову школу. Було безліч турбот, переживань та бажання збудувати «храм науки і добра» допомагало навіть у найтяжчі хвилини. Мало-помалу росли стіни, формувалися класи та коридори. А згодом вже лунали тут дитячі голоси та визирали з вікон дитячі оченята.

Вже тридцять років відкриті двері нашої школи. А по стежині, яка веде до рідного шкільного порога, вже так багато крокувало учнівських ніжок.

(75 слів)

Ралівка

Село Ралівка розкинулось на березі Дністра. В різних куточках села, мов розкидані жмені коштовного каміння, сяють куполи церков та капличок.

Про красу Ралівки пишуть місцеві поети. Школярі з теплотою і ніжністю малюють неповторні дивовижні краєвиди рідного села.

Село в якому ми живемо, прекрасне. Це село працьовитих людей, гомінких свят, квітучих садів. Його неможливо не любити.

(55 слів)

Моє село

Я живу в селі Ралівка. Гарно в Ралівці навесні. Зеленіють листочки на кущах та деревах. Цвітуть сади. На одній вулиці ростуть тюльпанові дерева. Їм багато років.

За селом протікає річка Дністер. Тут для мене починається Україна.

(36 слів)

Рідне село

Ралівка для нас – найрідніша, найкраща, найдорожча у світі, тому що це наше рідне село. Це місце, де ми народились, де живемо. Тут наша оселя, школа. Тут живуть і працюють наші батьки.

Рідне село – це чарівний неповторний світ дитинства. Це невичерпне цілюще джерело, що все життя живить нашу душу любов'ю, теплом та добротою.

(52 слова)

Зима

Прийшла зима і в наше село Ралівку. Шкільне подвір'я засипав м'який сніг. Ралівські школярі повісили на деревах годівниці та насипали зерна. Сюди

прилетіли синички, горобці, снігурі. Весело пташкам. Вони вдячні малим ралівчанам за турботу.

(34 слова)

З сивої давнини

Ралівка – давнє село. Йому майже сімсот років.

В давнину у нижній частині теперішнього села було плитке озеро. Воно утворилося між Дністром та Бистрицею. Площа озера становила 24000 гектарів. Називалось озеро Белявою. Сонце відбивалось у дзеркалі неглибоких вод і сліпило білизнаю очі.

В кінці теперішнього села, біля Кружик, колись давно була пристань. Там зупинялись каравани суден, які плавали по Дністрі.

(60 слів)

Моє село

Моє село називається Ралівка. Воно велике і красиве. У селі є нові багатоповерхові будинки. Біля будинків квіти, дерева, кущі. Краєм села протікає річка Дністер. На берегах річки ростуть верболози. У річці водиться риба.

У селі багато магазинів, велика школа, поліклініка, лікарня, дитячий садок. Біля школи є фігура Матері Божої.

Я люблю своє рідне село.

(59 слів)

Наше село

Наше село Ралівка. Воно розкинулось на правому березі Дністра. Річка несе свої води у Чорне море.

Ралівка – велике і мальовниче село. В ньому багато нових будинків. Біля кожного будинку зеленіють сади, цвітуть квіти. В Ралівці живуть дуже працюючі люди.

(39 слів)

Ранок в селі

Зачервоніло небо над лісом. Стала червоною у Дністрі вода. Між небом і водою піднявся чорною стіною ліс.

Рясна роса осіла на ніжні рослини. Прив'яле від пекучого сонця бадилля піднімалось від свіжої роси. Листя дерев оживало від цілющої вологи. Усякі квіти нашого села розкручували свої пуп'яночки, розгортали листочки.

А пташки в цю пору виспівували так голосно, скільки сили в них було! Чи доводилося вам бачити і чути цю красу?

(68 слів)

Хліб

Хліб печуть уже кілька тисяч років. Тоді ж зявилося в людській мові і це слово. Про рослини, із зерна яких виготовляли хліб, говорили хлібні.

В нашому селі випікають смачний духмяний хліб. Щоранку свіжий, з золотистою скоринкою хліб везуть в магазини.

Жителі Ралівки з великою пошаною ставляться до хліба.

Багато господарів вирощують в полі колосисту пшеницю та жито.

(60 слів)

Річка

Над швидкоплинним Дністром западав вечір. Кривавий блиск розливався по небу. Білосніжні баранчики виглядали у червоному сяйві ,наче клуби диму від пожежі. Чорна стіна пралісу оточувала темною рамою краєвид.

(28 слів)

Річка

Протікає через село Ралівку річка. Навесні у ній завжди багато води. Річка Дністер швидка і весела. Вона завжди кудись поспішає. Ні хвилини не стоїть на місці. А влітку річка міліє.

(30 слів)